

Nr 197.

Av herr **Lindhagen**, om utsättande av partibeteckning för ledamöterna å de vid öppen omröstning använda omröstningslistorna.

Den öppna omröstningen, vilken såsom det alltid sagts skulle bereda folket tillfälle att följa sina representanters ställning i riksdagen, har nu av partiledningarna omtänksamt ordnats så, att detta även med den nya ordningen i så ringa mån som möjligt kan bliva förhållandet. En hastig uppresning med okontrollerad rätt till helsittning eller frånvaro utan namnupprop eller protokollsföring har, särskilt av första kammarens tillfälliga utskott, framhållits skola bliva det vanliga sättet för öppen omröstning i syfte att skapa denna allmänhetens kännedom och kontroll. Anteckning i protokollet till allmänhetens upplysning i nutid och framtid kan endast ifrågakomma i sällsynta undantagsfall, då partiledningarna i någon politisk patentfråga mobilisera upp på förhand ett tillräckligt antal av de sina för att begära en sådan anteckning. Minoriteterna inom partierna och framtidsfrågorna, som av begripliga skäl sällan kunna praktisera denna krystade utväg, bliva bojkottade av dagspolitikens arrangörer. Varken nutid eller framtid får någon möjlighet att åtminstone ur det i landet spridda riksdagstrycket taga kännedom om deras strider och förhoppningar och bilda sig någon uppfattning om utvecklingens gång och partiväsandets metamorfoser.

Rätten för en enskild att efter den kombinerade uppresningen, helsittningen och okontrollerade frånvaron, begära någon klarhet medelst en omsider verkställd öppen omröstning har gjorts illusorisk genom att denna rätt av vissa den nya ordningens förespråkare stämplats såsom »okynne». Det har uttryckligen under debatten sagts ifrån, särskilt från nyliberalt och socialdemokratiskt håll, att den kombinerade uppresningens och helsittningens resultat bör vara nog för att i regel hindra en begäran om öppen omröstning och således även varje folkupplysning utåt om de särskilda representanternas ställning i framtids- och minoritetsfrågor. Djärves ändå någon att såsom är för skenets skull medgivet begära den öppna omröstning, som man vill undertrycka, straffas ett sådant tilltag med att resultatet ej kommer till protokollet.

Icke ens resultatet av det fjärde omröstningssättet eller det som utan föregående uppresning påbjödes av talmannen får självskrivet tagas till protokollet, allt till bevarande fortfarande i möjligaste mån av riksdagsrepresentanternas anonymitet inför nutid och eftervärld.

De listor över omröstningen, som bliva tillgängliga i någon för allmänheten okänd arkivgömma i huvudstaden för en eller annan forskare med god tid till

sitt förfogande, böra under så vidriga förhållanden åtminstone göras någorlunda upplysande för forskningen nu och i framtiden genom att efter varje riksdagsmedlems namn också, liksom numera sker i riksdagskatalogerna, utsättes hans partibeteckning.

På grund av förenämnda under riksdagen timade tilldragelse får jag motionsvis hemställa,

att riksdagen eller åtminstone första kammaren för sin del ville besluta, att å de vid öppen omröstning använda omröstningslistorna vid varje riksdagsmans namn antecknas dennes partibeteckning.

Stockholm den 21 februari 1925.

Carl Lindhagen.
